

[Merete Bjørn Hanssen.]

som studerende og øvrige grupper i de styrende organer repræsenteres efter regler, der, så vidt det kan forenes med hensynet til repræsentation af de enkelte fag, giver væsentlige mindretal mulighed for valg. Det er jo her, lærersynspunkterne adskiller sig principielt fra ministerens synspunkter, og det er de læreres synspunkter, der gør, at vi lægger så overordentlig megen vægt på, at vi finder en ordning, der sikrer, at væsentlige mindretal også kan komme til orde. Jeg afventer med spænding, hvilken modtagelse denne underskriftindsamling får i lærerkredse.

Samuelson: Ministeren var forundret over, at der ikke kom noget kanonslag. Det kan jeg egentlig ikke forstå at ministeren er så forundret over, for det, det drejer sig om, er vel ikke, at vi går i hver sin skyttegrav; det, det drejer sig om, må vel være, at vi kan komme til en forhandling og kan få et fornuftigt udvalgsarbejde. Kanonslagene havde vi derimod mange af, dengang det var den nuværende udenrigsminister, der var ordfører i den slags sager.

Når ministeren tager forholdene på journalisthøjskolen op og kommer med citater fra behandlingen af lovforslaget herom, så er der vel dertil at sige, at journalisthøjskolens forhold er jo ganske anderledes. Det drejer sig for øvrigt også om, at hvis man finder ud af det selv, og hvis der er ro, ja, så lad dog folk finde ud af det selv.

Når ministeren siger, at vi har et platonisk forhold til organisationsfriheden, så kan jeg stadig væk ikke følge ministeren. Når der nu vitterlig er flere grupper, der siger, at de repræsenterer de studerende, ja, så er der jo ikke noget LO, og der er ikke noget Landbrugsråd, der er simpelt hen en række forskellige grupper.

Derpå kører ministeren lærerresolutionen frem og siger, at den ikke afviser, at studenterrådet inddrages i styrelsesloven. Det gør vi andre jo heller ikke, men jeg garanterer ministeren for — ministeren kender jo også nogle af dem, der står bag denne resolution — at det er den ekstra lille smule sukker, der skal på, for at grøden kan gå ned selv i den mest kræsne universitetslærer.

Med hensyn til hr. Knud Niensens og min debat om de 500 mill. kr., der skulle bevilges

indtil 1975, så skal jeg da blankt indrømme, at det er muligt, hr. Knud Nielsen ikke har sagt: det spiller ingen rolle med de 500 mill. kr. Resten af debatten kan vi jo tage bagefter.

Morten Lange: Hr. Samuelson mente, at journalisthøjskolen var så afvigende. Ja, den er afvigende på mange måder, ligesom alt muligt andet er afvigende, men det er i øjeblikket sådan, at den ordning for universiteterne, som VKR fik indbagt i styrelsesloven, afviger fra alt andet. Dens mage og lige findes ikke, og den er ikke blevet modtaget med tilfredshed af de studerende. Der har ikke dannet sig noget naturligt mønster, der svarede til den. Kort sagt: man har taget fejl. Det viser de ganske enkle kendsgerninger. Man har prøvet en anden løsning, og den har altså ikke fungeret.

Det er ikke et spørgsmål om at skabe ro på universiteterne ved at ændre på styrelsesloven. På Københavns universitet er der såmænd i forhold til, hvordan klimaet ellers er på universiteter, nærmest en, skal vi sige overordentlig fredelig og rolig stemning. Når vi sammenligner med, hvad der sker rundt omkring i verden på universiteterne, så må man sige, at på trods af denne provokatoriske lovgivning har vi såmænd levet nogenlunde. Vi er ikke så godt vant, vi klarer os udmærket. Jeg ville blot fremdrage her, når man begynder at tale om ro eller uro på universiteterne, at situationen på de danske universiteter er langt mere fredelig, på trods af at man har skabt en dårlig styrelseslov som basis.

Endelig vil jeg gerne sige til fru Merete Bjørn Hanssen, at jeg er da såre glad, hvis også hun vil støtte en repræsentation af den ikke-videnskabelige gruppe. Jeg havde indtrykket af sidst, at det var hendes parti, der måske var lidt mindre energisk end vi andre. Men nu har vi altså haft en lille frist, og så kan det jo godt ske, vi alle sammen kan nå at bringe den sag i havn.

(Kort bemærkning).

Samuelson: Jeg synes lige, jeg skylder at sige til hr. Morten Lange, at den uro, som der har været på universiteterne, startede jo ikke med, at styrelsesloven blev vedtaget. Den var i gang, lang tid før styrelsesloven blev gennemført.